

# Wim Sonneveld, Josefien

De bakkersdochter van de hoek die mocht zich laten zien  
Zij was de sexbom van de buurt en heette Josefien  
Ik was nog jong, in vuur en vlam schreef ik haar een sonnet  
Maar zo poetisch was ze niet, ze nam de benen met

Een heer in de textiel  
In zijn automobiel

Oh Josefien, Josefien, Josefien  
Ik was pas zeventien  
Toen heb ik jou Josefien, Josefien, Josefien  
Voor d&#039;eerste keer gezien  
Mijn moeder vond jou een lellebel  
En heel misschien Josefien, Josefien was jij dat wel  
Maar jij bracht mij van de wijs  
En bovendien, leek de buurt in enen op Parijs  
Als jij passeerde, oh Josefien

Maar ach de heer in de textiel die was ook niet je dat  
Zij wist diep in haar hart dat zij meer mogelijkheden had  
Ze kocht een kaartje naar Parijs en een blote japon  
En had al gauw tien rijke lui waar zij uit kiezen kon

Zij koos een miljonair  
Van vijfentachtig jaar

Oh Josefien, Josefien, Josefien  
Dat was niet stom gezien  
Jij was al gauw in de rouw Josefien  
Met een miljoen of tien  
Mijn moeder vond jou een lellebel  
Maar koppie koppie Josefien dat had je wel  
Liet jij je bij tijd en wijle eens even zien  
Gingen alle heren voor de bijl  
Nou, kun je nagaan, oh Josefien

Ik zag laatst een enorm jacht, het was in St. Tropez  
Net reed er een chauffeur voor in een meterslange slee  
Ik zag dat de bemanning in de houding sprong en daar  
Kwam Josefien naar buiten met een knul met zulk lang haar

Ik zei: &quot;Dag Josefien&quot;  
&quot;Ken jij mij nog misschien&quot;

En toen zei jij Josefien, Josefien  
&quot;Ik heb jou meer gezien  
Voila, bien sur, het is Wim, het is Wim  
Maar niet meer zeventien  
Jouw mama vond mij een lellebel  
En entre nous mon petit mon chou dat ben ik wel  
Ik ben liever een lellebel in St. Tropez  
Dan een drel in Zandvoort aan de Zee  
Een beetje koppie koppie kan geen kwaad  
Want anders liep ik nou nog in de Kalverstraat  
Doe ze de groeten van Josefien&quot;